

Doornen

Als een doorn leef ik in deze wereld
leef ik en ga ik dood:
Iemand bloedt door mij, iemand huilt
door mij
de een neemt zijn intrek, een ander verhuist
bij de een wordt de deur ingeramd, bij een ander
de schedel:
Alles wat ik de wereld kan geven
is de duistere taal
waaraan ik verslaafd ben, stamelend en hees.

Ik vul de wereld feitelijk met duistere taal
Ik ben feitelijk als de rivier die uitdroogt
en haar bedding vult met afval en plastic.
Ik vul me feitelijk met alle mogelijk dingen
en maak me weer leeg.
Ik leef feitelijk in deze wereld.

Zo lijken de wereld en ik op elkaar:
we zijn allebei even meedogenloos.

Maar ik verander de wereld niet, terwijl hij mij
elke seconde verandert.
Ik houd niet van de wereld en de wereld niet van mij.
Maar de wereld is beter in niet-houden-van
dan ik.

Wanneer ik doodga, word ik een deel van de wereld
maar tot dan spartel ik tegen:
Als een doorn leef ik in deze wereld
die bloedt en huilt zonder ophouden.

Voor de schaduw van de roos op een zonbeschenen muur
gaf ik graag mijn leven, en wie ter wereld weet
of ik juist dat niet doe.

Henrik Norbrandt
Vertaling: Gerard Rasch
Uit: Droombruggen, een keuze uit de gedichten (2000)